

عنوان مقاله:

ارتقاء آسایش حرارتی پارک های شهری (نمونه موردی: پارک گفت وگو)

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی افق های جدید معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی حقیقت بین - استادیار گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

حدیث رنجبران - کارشناسی ارشد معماری منظر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

پارک های شهری به عنوان تنفسگاه های عمومی کلان شهرها شناخته می شوند و نقش مهمی در افزایش تعاملات اجتماعی شهروندان ایفا می کنند. در این راستا توجه به آسایش حرارتی و رطوبتی و تعدیل دو عامل اقلیمی دما و رطوبت، سبب رضایتمندی بیشتر و تداوم حضور شهروندان می شود. در این تحقیق به بررسی ارتباط آسایش حرارتی با اجتماع پذیری پارک (نمونه موردی پارک گفت وگو) می پردازیم. روش تحقیق، کتابخانه ای و میدانی و شبیه سازی با استفاده از نرم افزار انویمت و روش تحلیل، مقایسه تطبیقی بین مدل های شبیه سازی می باشد. در مرحله اول با ساخت وضع موجود پارک گفت وگو در نرم افزار انویمت و تحلیل آن، محدوده های بحرانی از لحاظ آسایش حرارتی بودند مشخص شد و در مرحله بعد با بازطراحی طرح کاشت پوشش گیاهی و سطوح آب و تحلیل دوباره آن، تاثیر تغییرات بر آسایش حرارتی سنجیده شد و راهکاری بهینه برای بهبود شرایط حرارتی ارائه می شود. نتایج حاصل نشان می دهد که رطوبت و سایه با ارتقای آسایش حرارتی (یکی از عوامل کیفیت فضا) به تقویت کیفیت کالبدی و فضایی پارک های شهری کمک می کنند. تامین آسایش حرارتی در این پارک ها به عنوان یکی از مولفه های محیط سرزنده و موفق شهری به سرزندگی این فضاها کمک می کند و زمینه ساز تداوم حضور مردم در این پارک ها می گردد.

کلمات کلیدی:

آسایش حرارتی، فضای باز شهری، پارک شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/661834>

